

IN DE SCHIJNWERPER

Joyce Koning: 'Ik werk het liefst met honden en katten'

Joyce Koning (30) woont met Tim Wools (33), hondje Falcor (6) en hun 10-jarige kat Senna op Oranjeboomstraat 19.

Hoe lang wonen jullie hier en waar heeft jullie wieg gestaan?

We wonen hier sinds juli vorig jaar. Ik kom uit Lieren bij Apeldoorn en Tim van de Breestraat in Koog aan de Zaan. Hiervoor woonden we acht jaar op een flat in Kogerveld. We ontmoeten elkaar op een camping in Tsjechië. We waren 16 en 19. Tim liep steeds voorbij. Uiteindelijk zaten we bij een kampvuur en schoven allebei steeds een stukje op. Na thuiskomst belde hij mij op of hij naar mij toe kon komen. We zijn daarna nooit meer uit elkaar geweest. Omdat ik uit een klein dorpje kom, vind ik Westzaan heel fijn. Met een aantal burens heb ik leuk contact; maken we een praatje, gewoon zoals ik dat gewend ben.

Wat voor opleiding heb je gedaan?

Eerst vmbo gemengde leerweg en daarna mbo diervverzorging. Niveau 4 haalde ik qua leren wel, maar voor praktijk bleef ik steken op niveau 2. Ik heb zeven jaar als uitzendkracht gewerkt. Daarna heeft de jobcoach van bureau Voorzet, waar ik vanwege mijn autisme kom, ervoor gezorgd dat ik de cursus hondentrimmer kon doen. Ik liep stage bij Jannemarie's Trimshop in Kogerveld. De theorie ging natuurlijk weer geweldig, maar voor de praktijk ben ik drie keer gezakt. Het hondje was strak genoeg geknipt, maar de ronding vonden ze niet 'showwaardig'. De jobcoach heeft ervoor gezorgd dat ik met behoud van mijn Wajong-uitkering voor drie dagen per week bij die trimshop mocht blijven werken. Met honden en katten werken is echt het liefste wat ik doe, met name het plukken van ruwharige vachten zoals van een Jack Russell, een teckel, een West Highland (Caesar-hondje) of een Cairn-terriër. Het bovenhaar komt maar ten dele los, dus daar moet je een beetje bij helpen. Je moet wel weten wat je doet, anders kan de hond ontstekingen krijgen. Dat zie je met name bij Caesar-hondjes; trimmerskoorts noemen wij dat. Je moet langharige honden die verharen eigenlijk alleen maar borstelen op die plekken waar het haar kan gaan klitten en voor de rest: afblijven. Anders gaat de vacht extra haar aanmaken en dan krijg je het hele jaar door 'ramp-ruï'.

Welke vorm van autisme heb je?

Het syndroom van Asperger. Ik hoor altijd alles. Nu ook. Alle geluiden in huis en buiten op een gelijk niveau. Dus op een verjaardag hoor ik alle gesprekken tegelijk en kan ik mij niet focussen op een persoon. Op een gegeven moment zit je

hoofd zo vol dat ik zomaar tegen iemand uit kan vallen, waarvan ik later denk: waarom deed ik dat eigenlijk? Mijn hondje merkt dat en doet dan alsof hij uitgelaten wil worden. Buiten word ik vanzelf weer rustig. Vorig jaar ben ik met hem naar een doggydate in Spaarnwoude geweest. Maar het was wel een erg grote groep met 14 honden. Normaal zijn dat er zes of zeven. Falcor was leuk aan het spelen en opeens kwam hij naar me toe, ging voor mijn voeten lopen, tegen mijn benen aanduwen en wist ik dat ik afstand moest nemen tot de persoon met wie ik aan het praten was. Ik had niet door dat het mij op dat moment

'Serieus of een grap?'

even te druk werd. Want ik hoor buiten die honden dan ook al die hondeneigenaren met elkaar praten. De laatste keer had ik niet naar Falcor geluisterd. Toen ik weer in de auto zat, zat mijn hoofd zo vol dat ik echt even moest wachten totdat ik weg kon rijden.

Jouw hondje is dus eigenlijk een hulphond.

Voor mij wel, ja. Het ging een beetje vanzelf. Hij voelt mij aan en ik leer hem ook dingen. Kijk, Tim wist al jong dat hij PDD-NOS had, ook een vorm van autisme. Hij heeft van zijn ouders geleerd daarmee om te gaan. Pas toen ik met hem ging, vermoedde ik dat ik ook zoiets had en heb ik me laten testen. Mijn ouders hebben het allebei niet. Mijn zusje is verzorgende en herkent nu wel wat ik heb, dus met haar kan ik daar goed over praten. Zo heb ik ook geen inlevingsvermogen. Als iemand huilt denk ik: het zal wel. Omdat ik weet dat de omgeving blij wordt als je reageert, weet ik nu wat ik dan moet zeggen. Zelf ben ik ook wel eens verdrietig, maar van een ander doet het mij niks. Echt jammer vind ik dat niet, want wat je niet gehad hebt dat mis je ook niet. Wij zouden wel graag kinderen willen, maar dat is niet verstandig. Met twee keer licht autisme heb je 50% kans op een zwaar autistisch kind. Daarbij hebben we aan beide kanten van de familie mensen met suikerziekte en hartkwalen. En ik heb het soms

al moeilijk genoeg met mezelf. Als ik pasgeboren baby's in mijn omgeving zie dan heb ik het daar wel moeilijk mee.

Zijn er nog andere dingen waar je moeite mee hebt?

Omdat ik dingen heel letterlijk neem kan ik om veel grapjes niet lachen. Meen je het serieus of is het een grap? De betekenissen van spreekwoorden en gezegdes heb ik gewoon maar in mijn hoofd gestampt. Homevideo's vind ik wel leuk, maar Mr Bean of die prank-programma's waar ze willekeurige 'slachtoffers' in de maling nemen, vind ik helemaal niet grappig. Jörgen Raymann en Najib Amhali vind ik wel leuk.

Reis je wel eens met het openbaar vervoer?

Ja. Dan doe ik Falcor een veiligheidshesje en tuigje aan en loopt hij in halve cirkels voor me uit. Om te voorkomen dat mensen te dichtbij komen of mij aanstoten draag ik in mijn andere hand een rolkoffertje. Als buffer. Met een schouderklopje doe je mij trouwens ook geen plezier. Falcor heeft zichzelf aangeleerd om in een druk station de route met de minste mensen te zoeken, want zelf zie ik een brei van mensen.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Geluk. Dat je blij bent. En dat ben ik ook. Ik heb een goed leven.

Zou je nog iets toe willen voegen?

Ja, dat mensen Falcor niet moeten voeren, want hij heeft een voedselallergie.

Marijke van der Pol

